

blandt disse Folk at faa deres Familier med ned til den ny Grænse; ikke saa faa har maattet lade deres Kone og Børn blive boende ved den gamle Grænse. Jeg vil udtale Ønsket om, at dette Forhold kunde blive ordnet, saaledes at det Løfte, Finansminister Brandes i sin Tid gav de gifte Grænsegendarmere, kunde blive nogenlunde indfriet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

A. M. Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale vor Tilslutning til Lovforslaget. Det er naturligt, at man bestræber sig for at naa til en endelig Ordning, om end der kunde rejses Tvivl om, hvorvidt Tidspunktet allerede er inde til at træffe en saadan Ordning. Jeg synes, at § 1, 2det Stykke, tyder paa, at man forventer, Forholdene kan medføre, at den foreslaede Styrke vil kunne nedbringes, efterhaanden som Pladserne bliver ledige. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har sammen med andre ærede Talere udtalt sig om Enkeltheder, og der er samtidig talt om, at man ønskede Lovforslaget i Udvalg. Idet jeg gaar ud fra, at dette sker, finder jeg ingen Anledning til her at komme ind paa Enkeltheder.

Finansministeren (N. Neergaard): Ogsaa her vil jeg kunne takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. De Bemærkninger, som er gjorte af de ærede Ordførere, vil kunne blive overvejet i Udvalg, og jeg skal være villig til enhver Forhandling derom. Det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om Boligforholdene, og det samme Spørgsmaal var det ærede Medlem Hr. Raffnsø inde paa. Boligforholdene for Gendarmeristyrken er ganske sikkert meget uheldige, skønt der fra Statsadministrationens Side er gjort betydelige ekstraordinære Skridt for at hjælpe paa disse Forhold. Det vil vise sig, naar Til lægsbevillingsloven kommer med Bevillingerne til Sønderjylland i Overgangstiden, at Statsministeriet har erhvervet forskellige Ejendomme berydede i Henhold til den almindelige Bemyndigelse, som vi i sin Tid fik fra det sønderjydske Udvalg, og nogle af disse er ogsaa stillede til Raadighed for Grænsegendarmeriet. Men det er desværre en Kendsgerning, at en ikke ringe Del af Korpset ikke har kunnet faa passende Boliger, og det er særlig de gifte, vi der maa tænke paa. Samtidig har der været Vanskeligheder ved at faa de gamle Huse solgt, og jeg erkender fuldstændig, at Statsmyndighederne har

en Pligt til at sørge for, at disse Forhold ordnes paa en nogenlunde gunstig Maade. Det vil nu særlig blive overvejet, hvorvidt man, efter at alle Muligheder er udtømte for ved Køb at skaffe egne Huse til Gendarmerne, maa gaa over til at bygge nye Boliger til dem efter en simpel og billig Type, saaledes at det ikke paafører Statskassen for store Udgifter, og saa give dem disse Boliger for en Leje efter Tjenestemandslovens Regler, nemlig $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen for de gifte. Man kan vel nok sige, at hvis Staten skaffer dem nye Boliger paa disse Vilkaar, vil det ikke være saa paakrævet at yde dem Assistance ved Salget af de gamle; de to Spørgsmaal hænger naturligt sammen.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om Muligheden af en Reduktion af Officerernes Antal. Dette er naturligvis noget, hvorom jeg er villig til at forhandle, som om alle Spørgsmaal, der rejses, men jeg anser det rigtignok for meget vanskeligt at komme dertil. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte talte om Styrkens Størrelse og tænkte sig Muligheden af allerede nu at kunne formindske den til under de 433 Gendarmere, Sergenter og Korporaler. Jeg maa med Hensyn til begge disse Spørgsmaal sige, at Grænsen er særdeles vanskelig at bevogte, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Raffnsø gjorde opmærksom paa. De Efterretninger, vi faar dernedefra, viser, at der er en meget paagaende Smuglervirksomhed i Gang ved Grænsen. Det maa erindres, at en stor Del af Grænsen er Nordsiden af Flensborg Fjord, og den overordentlig livlige Trafik, der er paa Fjorden, begunstiger Smugleriet i høj Grad; ligeledes vil Smugleriet let kunne drives i de svagt bebyggede midtslesvigske Egne, som Grænsen gaar igennem. Kort sagt, det har vist sig at være en vanskelig Grænse at bevogte, og vi er nødt til at lytte opmærksomt efter, hvad Gendarmeriets dygtige Chef forebringer for os. At gaa længere i Reduktioner, end han mener, det er muligt, naar han vedblivende skal kunne svare for Grænsens forsvarlige Bevogtning, maa vi betænke os i meget høj Grad paa, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne være med til. Derfor er det, Styrken i Øjeblikket ikke har kunnet reduceres mere, end den er blevet, samtidig med, at man dog har holdt Muligheder aabne for Reduktioner senere ved Afgang, og derfor er det ogsaa, Distriktofficerer er bevarede, som man har ment nødvendige, i hvert Fald foreløbig,